

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010043
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3615010043.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí dňa 12. augusta 2015 prejednal sťažnosť W. P. proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 1. júna 2015, sp. zn. 1Nt/8/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. napadnuté uznesenie sa z r u š u j e a súdu prvého stupňa sa u k l a d á, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske uznesením zo dňa 1. júna 2015, sp. zn. 1Nt/8/2015, na základe návrhu prokurátora uložil podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. W. P. ochranné psychiatrické liečenie v ústavnej forme. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na to, že trestné stíhanie, ktoré sa viedlo proti W. P. pre skutky právne kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., bolo na základe vyšetrenia jeho duševného stavu dvoma znalcami z odvetvia psychiatrie MUDr. Viktorom Segedom a MUDr. Boženu Segedovou a na základe nimi konštatovaných záverov v znaleckom posudku o existencii závažnej duševnej choroby (paranoidná schizofrénia) uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 18.3.2015, sp. zn. Pv 527/14/3305, právoplatným dňa 24.3.2015, zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. por., pretože obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. F. súd uložil W. P. ochranné psychiatrické liečenie v ústavnej forme vzhľadom na závery znalcov, ktorí v znaleckom posudku síce odporučili uložiť W. P. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou z dôvodu, že jeho pobyt na slobode môže byť pre spoločnosť nebezpečný, ak by neabsolvoval psychiatrické liečenie a pravidelne neužíval lieky, avšak s poukazom na to, že navyše jeden zo znalcov, dodatočne doložený na doplnenie znaleckého posudku, pripustil, že v prvotnom štádiu mu môže byť uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Podľa názoru okresného súdu je v súčasnosti potrebné W. P. uložiť ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou aj napriek tomu, že tento už bol po svojom prepustení z väzby po dobu dva a pol mesiaca v Psychiatrickej nemocnici vo Veľkom Záluží, kde sa začal liečbe podrobovať a odkiaľ bol 28.5.2015 prepustený s odôvodnením, že jeho zdravotný stav je kompenzovaný. Možnosť uložiť W. P. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou nepovažoval pritom za dostačujúcu vzhľadom na skutočnosť, že aj v minulosti sa liečbe ambulantnou formou podroboval, napriek tomu spáchal ďalšie trestné činy a podľa názoru okresného súdu uplynula ešte príliš krátka doba liečby, aby mohlo byť rozhodnuté o jej ambulantnej forme.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení W. P. sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V jej písomnom odôvodnení obhajca namietal správnosť výroku napadnutého uznesenia z dôvodu, že ho považuje za predčasné rozhodnutie, pretože nevychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu. Poukázal na to, že spáchanie trestného činu nepríčetným páchatelom samo osebe nestačí na uloženie ochranného liečenia, ak nie je súčasne splnená aj podmienka, že pobyt páchatela

na slobode je nebezpečný. Stav nepríčetnosti musí pritom existovať v čase činu, ale nebezpečnosť pobytu páchatela na slobode treba posudzovať podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení. W. P. bol dňa 18.3.2015 príkazom prokurátora prepustený z väzby na slobodu a súčasne bol eskortovaný hliadkou PZ do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, kde bol od 18.3.2015 do 28.5.2015 hospitalizovaný na III. oddelení Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie. Zo správy Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie je pritom zrejmé, že W. P. v liečbe spolupracoval a jeho zdravotný stav bol v čase prepustenia plne kompenzovaný. Vzhľadom na to nepovažoval za postačujúce odvolávanie sa okresného súdu na výpoveď jedného zo znalcov a na znalecký posudok znalcov z odvetvia psychiatrie MUDr. Viktora Segedu a MUDr. Boženy Segedovej (ktorí pritom v znaleckom posudku odporučili uložiť ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou), keďže tento bol vypracovaný ešte v čase, keď bol W. P. vo väzbe, čiže predtým, ako absolvoval približne 2,5 mesačnú hospitalizáciu na III. oddelení Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, po ktorej došlo k zlepšeniu jeho zdravotného stavu, o čom svedčí aj správa Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, podľa ktorej jeho stav je plne kompenzovaný. Podľa jeho názoru okresný súd nepostupoval správne, keď dodatočne neskúmal aktuálny zdravotný stav W. P. a nebezpečnosť jeho pobytu na slobode podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení. Nezistil preto dôkladne, či sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 73 ods. 1 Tr. zák., teda na uloženie ochranného liečenia a v akej forme, preto jeho rozhodnutie možno považovať za predčasné. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 13. júla 2015, preskúmal v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť W. P. je dôvodná a je potrebné súhlasiť s vecne správnou argumentáciou uvádzanou v odôvodnení sťažnosti jeho obhajcom.

Okresný súd na podklade ním vykonaných dôkazov na verejnom zasadnutí správne zistil, že trestné stíhanie proti obvinenému W. P. pre skutky právne kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. bolo uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 18.3.2015, sp. zn. Pv 527/14/3305, právoplatným dňa 24.3.2015, zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a že teda v osobe W. P. ide o páchatela činu ináč trestného, ktorý nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode v dôsledku duševnej poruchy bol v čase zastavenia trestného stíhania nebezpečný.

Obhajca W. P. v odôvodnení sťažnosti dôvodne poukázal na to, že spáchanie trestného činu nepríčetným páchatelom samo osebe nestačí na uloženie ochranného liečenia, ak nie je súčasne splnená aj podmienka, že pobyt páchatela na slobode je nebezpečný. Stav nepríčetnosti musí pritom existovať v čase činu, ale nebezpečnosť pobytu páchatela na slobode treba posudzovať podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení.

Z obsahu spisu vyplýva, že W. P. bol dňa 18.3.2015 príkazom prokurátora prepustený z väzby na slobodu a súčasne bol eskortovaný hliadkou PZ do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, kde bol od 18.3.2015 do 28.5.2015 hospitalizovaný na III. oddelení Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie. Zo správy Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie je pritom zrejmé, že W. P. v liečbe spolupracoval a jeho zdravotný stav bol v čase prepustenia plne kompenzovaný.

Vzhľadom na to nemožno považovať za postačujúce poukázanie okresného súdu na znalecký posudok znalcov z odvetvia psychiatrie MUDr. Viktora Segedu a MUDr. Boženy Segedovej, ktorí pritom v znaleckom posudku odporučili uložiť ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou a iba na výpoveď jedného zo znalcov, ktorý pri dodatočnom vypočutí na doplnenie znaleckého posudku pripustil, že v prvotnom štádiu mu môže byť uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Znalecký posudok bol totiž vypracovaný 10.3.2015 (čl. 42), teda ešte v čase, keď bol W. P. vo väzbe a predtým, ako absolvoval približne 2,5 mesačnú hospitalizáciu na III. oddelení Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, po ktorej došlo k zlepšeniu jeho zdravotného stavu a aj podľa správy Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie bol jeho stav pri prepustení z nemocnice plne kompenzovaný.

Obhajca obvineného v odôvodnení sťažnosti dôvodne preto namietal správnosť postupu okresného, keď doplnením dôkazov neskúmal aktuálny zdravotný stav W. P. a nebezpečnosť jeho pobytu na slobode podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení. Pri správnom postupe bolo totiž potrebné doplniť dokazovanie vyšetrovaním W. P. znalcami za účelom doplnenia ich znaleckého

posudku pre zistenie aktuálneho zdravotného stavu W. P. a nebezpečnosti jeho pobytu na slobode podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení a následne znalcov vypočúť k obsahu ich doplnených zistení a z nich vyplývajúcich záverov, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ktorých potreba sa preukáže vzhľadom na doplnené zistenia a závery. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd dostatočným spôsobom nezistil, či sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 73 ods. 1 a § 74 ods. 1 Tr. zák., teda na uloženie ochranného liečenia a v akej forme, preto jeho rozhodnutie treba považovať za predčasné tak, ako na to dôvodne v odôvodnení sťažnosti poukázal aj obhajca W. P..

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade dôvodne podanej sťažnosti W. P. zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal, doplnil dokazovanie v naznačenom smere a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.